

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2007. július 11.*

A T-192/04. sz. ügyben,

a **Flex Equipos de Descanso, SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviseli kezdetben: R. Ocquet ügyvéd, később: I. Valdelomar Serrano ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: S. Laitinen és G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban:

* Az eljárás nyelve: angol.

a **Leggett & Platt, Inc.** (székhelye: Carthage, Missouri [Amerikai Egyesült Államok], képviselik: G. Cronin és S. Castley, solicitor-ok, és G. Hollingworth, barrister),

az OHIM első fellebbezési tanácsának (az R 333/2003-1. sz. ügyben) a Flex Equipos de Descanso S.A. és a Leggett & Platt Inc. közötti felszólalási eljárás ügyében 2004. március 18-án hozott határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, Wiszniewska-Białecka és E. Moavero Milanese bírák,

hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. május 28-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak és a beavatkozónak az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. október 29-én benyújtott válaszbeadványára,

a 2006. június 14-ére kitűzött tárgyaláson a felek távollétében határozva,

tekintettel a szóbeli szakasz újbóli megnyitására vonatkozó, 2007. április 30-i határozatra,

tekintettel a feleknek az Elsőfokú Bíróság által meghatározott határidőn belül benyújtott, a jelen peres eljárás céljából a Bíróság C-29/05. P. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott ítéletéről [EBHT 2007., I-2213. o.] való tájékoztatással kapcsolatos észrevételeire,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- ¹ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i módosított 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 8. cikkének (1), (2) és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

- b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az össze-

téveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában »korábbi védjegy«:

a) a következőkben felsorolt minden olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja – ha ennek helye van –, figyelembe véve az igényelt elsőbbségek napját:

[...]

ii) valamely tagállamban [...] lajstromozott védjegy;

[...]

c) az olyan védjegy, amely a Párizsi Egyezmény 6 bis cikke értelmében a közösségi védjegybejelentés bejelentési napjánál [...] korábban vált a tagállamok bármelyikében közismertté.

[...]

(5) A (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy [...] korábbi nemzeti védjegy esetén a korábbi nemzeti védjegy [...] az érintett tagállamban jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.”

A jogvita előzményei

² 2000. április 12-én a Leggett & Platt, Inc. közösségi védjegybejelentést nyújtott be a LURA-FLEX szómegjelölés lajstromozása iránt, a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 6. és 20. osztályba tartozó, következő áruk vonatkozásában:

– 6. osztály – „Rugózatok bútorokhoz, ágyak, ágyfelszerelések, párnázott bútorok, matracok és ülések, valamint alkatrészek és alkotóelemek az előbb felsorolt termékekhez”.

– 20. osztály – „Rugókat tartalmazó bútorok, párnázott bútorok és ülések; ágyak, ágyfelszerelések, matracok és díványok”.

³ A közösségi védjegybejelentést angol nyelven nyújtották be, és a *Közösségi Védjegy-értesítő* 2001. február 5-i, 13/01. számában tették közzé.

- 4 2001. május 3-án a Fábricas Lucía Antonio Betere, S.A. Flabesa a 40/94 rendelet 42. cikke alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett közösségi védjegy lajstromozásával szemben.
- 5 A Flabesa a felszólalását a Spanyolországban 1998. szeptember 21-én 2147658, illetve 2147672 lajstromszámon lajstromozott, két korábbi védjegyre alapította, amelyek ábrája a következő:

- 6 A 2147658 lajstromszámú védjegyet az alábbi áruk tekintetében lajstromozták:

„Nem nemesfémek és ezek ötvözetei, fém építőanyagok, hordozható fémszerkezetek, nem elektromos fémanyagok; lakatosipari termékek, fém tömegcikkek; fémcsövek és csővezetékek; páncélszekrények, egyéb fémtermékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba; ércetek, ágykeretek fémből és ágy-görgők fémből” – a 6. osztály tekintetében.

- 7 A 2147672 lajstromszámú védjeggyel jelölt áruk a következők:

– „Ágyak, gyapjú-, gyapjúhulladék-, szalma-, lószőr- és hasonló anyagokból készült matracok és párnák, vegyes összetételű matracok elasztikus rugókkal, párnák és matracok kaucsukból, habszivacsból és mindenféle poliuretán-habból; bölcsők, díványok; szalmamatracok fával és acélszerkezetű rugókkal, emeletes ágyak, éjjeliszekrények, bölcsők, kemping- és strandbútorok, mindenféle bútorok, beleértve

a fémbútorokat, az átalakítható bútorokat, íróasztalokat, fém- és csőrugós matracok, gumimatracok nem gyógyászati használatra, matracok és rugós matracok ágyakhoz, ágykeretek (fából); ágyfelszerelések az ágytakarók kivételével; ágyberendezések (nem fémből), ágylábak görgői, nem fémből; rugós matracok ágyakhoz, kórházi ágyak; vízágyak, nem gyógyászati használatra, bútorok, tükrök, keretek; fából, parafából, nádból, gyékényből, fűzfavesszőből, szaruból, csontból, elefántcsontból, halcsontból, kagylóhéjból, ámbrából, gyöngyházból, tajtékból, és mindezek pótanyagaiból, vagy műanyagokból készült termékek, amelyek nem tartoznak más osztályokba” – a 20. osztály tekintetében.

- 8 A felszólalás a védjegybejelentésben szereplő összes áru ellen irányult, és a korábbi nemzeti védjegyekkel jelölt összes árucikken alapult.
- 9 A 40/94 rendelet 115. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Flabesa a felszólalási kérelmét angol nyelven nyújtotta be, ezért a 115. cikk (6) bekezdése értelmében a felszólalási eljárás nyelve ez a nyelv lett.
- 10 2001. augusztus 29-i levelében a felszólalási osztály 2001. december 29-i határnappal négy hónapos határidőt adott a Flabesának arra, hogy a felszólalásának alátámasztására szolgáló tényeket, bizonyítékokat és észrevételeket előterjessze, figyelemzettel arra, hogy minden dokumentumot a felszólalási eljárás nyelvén kell benyújtani, vagy azok fordítását mellékelni kell. Ezt illetően az OHIM pontosan leírta, hogy a korábban már valamely más nyelven benyújtott összes dokumentum vagy igazolás fordítását is mellékelni kell, valamint, hogy az eljárás nyelvére nem lefordított dokumentumokat nem fogják figyelembe venni.
- 11 2001. december 20-i beadványában a Flabesa indítványozta a közösségi védjegybejelentés elutasítását a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára, és annak 8. cikkének (5) bekezdésére hivatkozással.

- 12 A Flabesa azt állította, hogy a két ütköző megjelöléssel jelölt árucikkek azonossága, valamint a megjelölések erőteljes vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlósága miatt fennáll az összetévesztés veszélye, legalábbis a korábbi védjegyekhez történő esetleges gondolati képzettársítás formájában, amelyet a korábbi védjegyek jó hírneve tovább erősít.
- 13 A Flabesa véleménye szerint ezért a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdését is alkalmazni kell a védjegybejelentésben szereplő azon termékekre, amelyek nem hasonlók a korábbi védjegyekkel jelölt termékekhez.
- 14 Állításainak alátámasztásaként a Flabesa az alábbi, spanyol nyelvű dokumentumokat nyújtotta be, anélkül, hogy mellékelte volna azok fordítását a felszólalási eljárás nyelvén:
- a spanyol legfelsőbb bíróság 1999. július 13-i ítélete, amely helyben hagyta a „goliatflex” szó védjegybejelentési kérelmének elutasítását, a közismert FLEX szóvédjeggyel való összetéveszthetőség miatt;
 - internetes honlapjának kivonatai;
 - a FLEX védjegyek jó hírnevét elismerő egyéb határozatok;
 - a barcelonai, a madridi, a bilbaói, és a valenciai kereskedelmi kamarák által kiállított igazolások;

- egy reklámügynökség által összeállított jelentés és tanúsítvány;

- képviselőjének a védjegyei jó hírnévének igazolására vonatkozóan eskü alatt tett nyilatkozata, valamint azon védjegyek, kereskedelmi nevek és kereskedelmi intézmények listája, amelyek cégneve tartalmazza a „flex” és a „multielastic” szavakat;

- négy reklám szövegének kivonatai;

- egy hirdetési díjra és kereskedelmi reklámozásra vonatkozó nyilatkozat;

- egy termékkatalógus.

15 2002. április 24-i tértivevényes levelében a Leggett & Platt azt kifogásolta, hogy e bizonyítékok nem vehetők figyelembe, mivel azokat nem fordították le a felszólalási eljárás nyelvére.

16 2002. augusztus 9-i levelében a Flabesa benyújtotta a szóban forgó dokumentumok fordítását az előbb említett nyelven, és újból indítványozta a védjegybejelentési kérelem elutasítását, elsősorban a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára, másodlagosan annak 8. cikke (5) bekezdésére való hivatkozással.

- 17 A Flabesa ezen kívül pontosította, hogy cégét, annak minden jogosultságával és kötelezettségével együtt, beleértve az OHIM előtt felszólalói minőségében tett igénybejelentéseit is, 1999. december 31-ével a Flex Equipos de Descanso felvásárolta, és hogy a két társaság által azok közös képviselője számára adott képviseleti meghatalmazásokat az OHIM elé terjeszti.
- 18 2002. augusztus 30-i levelében a felszólalási osztály továbbította a felszólaló észrevételeit a Leggett & Platt számára, és közölte, hogy újabb érvek nem terjeszthetők elő.
- 19 2003. március 24-i 715/2003. sz. határozatában a felszólalási osztály, a szóban forgó áruk azonossága vagy hasonlósága ellenére, az ütköző megjelölések között mutatkozó eltérésekre való hivatkozással elutasította a felszólalást.
- 20 A felszólalási osztály leszögezte, hogy eltérő végeredményre juthatott volna akkor, ha a felszólaló, a megfelelő határidőn belül, eredményesen hivatkozott volna korábbi védjegyeinek erőteljes megkülönböztető képességére, amely azok elterjedt használatának köszönhető, benyújtva az erre vonatkozó bizonyítékok szükséges fordításait. Ennek hiányában azonban a felszólaló által megfogalmazott állítások és szolgáltatott bizonyítékokat nem tudta figyelembe venni.
- 21 2003. május 5-én a felszólaló a fellebbezési tanács előtt megtámadta e határozatot, azt kifogásolva, hogy a felszólalási osztály megtagadta korábbi védjegyei jó hírneve bizonyítékainak elfogadását, miközben e bizonyítékokat azok fordításaival együtt – arra adott válaszként, hogy a Leggett & Platt nem ismerte el a korábbi védjegyek önmagában vett megkülönböztető képességét, valamint azok jó hírnevéből eredő erőteljes megkülönböztető képességét – benyújtotta.

- 22 E fellebbezést az OHIM első fellebbezési tanácsa 2004. március 18-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította.
- 23 A fellebbezési tanács helyeselte, hogy a felszólalási osztály nem vette figyelembe a felszólaló korábbi védjegyeinek jó hírnevét alátámasztó bizonyítékokat és az annak igazolására szolgáló iratokat azzal az indokkal, hogy azokat nem a felszólalási eljárás nyelvén nyújtották be, figyelmen kívül hagyva ezzel a 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995., L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 17. szabályának (2) bekezdését, mely mulasztás miatt a Leggett & Platt-nak nem volt lehetősége benyújtani védekezését.
- 24 A fellebbezési tanács ezt követően úgy vélte, hogy figyelemmel az ütköző megjelölések között fennálló különbségekre, a felszólalási osztály helyesen állapította meg, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye.
- 25 Végül azt illetően, hogy az ütköző megjelölések nem tekinthetők hasonlóknak, a fellebbezési tanács elutasította a felszólalónak a 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdésére alapított érveit, azzal az indokkal, hogy a felszólaló nem nyújtotta be az előírt határidőn belül a korábbi védjegyeinek jó hírnevét alátámasztó bizonyítékokat, illetve nem bizonyította azt, hogy a bejelentett közösségi védjegy használata miként tenné lehetővé a Leggett & Platt számára azt, hogy a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jó hírét tisztességtelenül kihasználja, vagy azokat sértse.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 26 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. május 28-án benyújtott keresetlevelével a felperes a 40/94 rendelet 63. cikke alapján a jelen keresetet terjesztette elő.

- 27 A felek nem jelentek meg a 2006. június 14-én megtartott tárgyaláson.
- 28 2007. április 30-án a szóbeli szakaszt újból megnyitották, annak érdekében, hogy a felek előterjeszthessék esetleges észrevételeiket a Bíróság C-29/05. P. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott ítéletének (EBHT 2007., I-2213. o.) kihirdetését követően.
- 29 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül és változtassa meg a megtámadott határozatot abban a részében, amelyben az nem vette figyelembe a benyújtott bizonyítékokat, és elutasította felszólalását;
 - utalja vissza az ügyet az OHIM elé és kötelezze őt arra, hogy tagadja meg a LURA-FLEX védjegy lajstromozását a bejelentésben szereplő valamennyi áru vonatkozásában;
 - az OHIM-ot kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.
- 30 Az OHIM és a Leggett & Platt, mint az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban beavatkozó azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a felperes második kereseti kérelmét, mint elfogadhatatlant;

- utasítsa el a keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

A felperes második kereseti kérelmének elfogadhatóságáról

- ³¹ Az OHIM és a Leggett & Platt véleménye szerint a felperes második kereseti kérelme elfogadhatatlan, mivel arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze az OHIM-ot a bejelentett közösségi védjegy lajstromozásának megtagadására, miközben az ilyen jellegű utasítás meghaladja az Elsőfokú Bíróság hatáskörét.
- ³² Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az OHIM valamely fellebbezési tanácsának határozatával szemben a közösségi bírósághoz benyújtott kereset alapján a fellebbezési tanács az EK 233. cikk és a 40/94 rendelet 63. cikkének (6) bekezdése értelmében köteles megtenni azokat az intézkedéseket, amelyek a közösségi bíróság esetleges hatályon kívül helyező ítéletének végrehajtásából következnek.
- ³³ Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja az OHIM-ot. Épp ellenkezőleg, adott esetben az OHIM-nak kell az Elsőfokú Bíróság ítéleteinek rendelkező részéből és indokolásából levonni a következtetéseket (az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontja).

- 34 Ezért a felperes kereseti kérelmeinek második részét, mint elfogadhatatlanokat, el kell utasítani, lévén, hogy az arra irányul, hogy az Elsőfokú Bíróság utasítsa az OHIM-ot arra, hogy tagadja meg a bejelentett közösségi védjegy lajstromozását a védjegybejelentésben szereplő valamennyi áru tekintetében.

Az ügy érdeméről

- 35 Keresetének alátámasztásaként a felperes elsősorban két lényeges eljárási szabály megsértésére hivatkozik. E tekintetben elsődlegesen azt állítja, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta a 2868/95 rendelet 18. szabályának (2) bekezdését, és 22. szabályának (4) bekezdését, valamint másodlagosan arra hivatkozik, hogy megsértették a meghallgatáshoz való jogát.
- 36 Ezt követően a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács pontatlanul alkalmazta a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját azáltal, hogy nem állapította meg az összetéveszthetőséget, és helytelen módon nem alkalmazta a rendelet 8. cikkének (5) bekezdését.

A 2868/95 rendelet 18. szabálya (2) bekezdésének, és 22. szabálya (4) bekezdésének megsértéséről

– A felek érvei

- 37 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta a 2868/95 rendelet 18. szabályának (2) bekezdését, és 22. szabályának (4) bekezdését azáltal,

hogy megtagadta a korábbi védjegyeinek jó hírnévére vonatkozó bizonyítékok elfogadását, azzal az indokkal, hogy azokat nem fordították le az eljárás nyelvére a felszólalási osztály által megadott határidőn belül.

38 Miközben a 18. szabály (2) bekezdése szerint az OHIM köteles felhívni a felszólalót azoknak a hiányosságoknak két hónapos határidőn belül történő pótlására, amelyeket a felszólalási beadványból érzékel, a 22. szabály (4) bekezdése pedig lehetővé teszi számára, hogy felhívja a felszólalót az általa megadott határidőn belül a korábbi védjegyek használatát igazoló azon bizonyítékoknak és iratoknak az eljárás nyelvén történő benyújtására, amelyeket más nyelven nyújtottak be.

39 A felszólalási osztálynak ahelyett, hogy 2001. augusztus 29-i levelébe egy szabványbekezdést szűrte be, hivatalosan fel kellett volna hívnia a felperest a fordítás hiányának pótlására, miután e hiányosságot megállapította, vagy a számára e szabálytalanság orvoslására – miután azt a Leggett & Platt is kifogásolta – határidőt kellett volna megállapítania.

40 Ahogyan az az Elsőfokú Bíróság T-232/00. sz., Chef Revival USA kontra OHIM – Massagué Marín (Chef) ügyben 2002. június 13-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2749. o.] 44. pontjából következik, amikor a felszólalás alátámasztásaként nem nyújtanak be bizonyítékokat, dokumentumokat, vagy fordítást az eljárás nyelvén az e célból eredetileg meghatározott, vagy a 2868/95 rendelet 71. szabályának (1) bekezdése alapján meghosszabbított határidőn belül, akkor a felszólalási osztály vagy elutasítja a felszólalást, mint megalapozatlant, vagy ahogyan a jelen esetben is, a 2868/95 rendelet 20. szabályának (3) bekezdése alapján a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján dönt, azzal a feltétellel, hogy ilyenkor mindenképpen figyelembe kell vennie az összes előterjesztett bizonyítékot.

41 Mindenesetre a felperes által szolgáltatott bizonyítékokat legalább a korábbi védjegyei – használatnak köszönhető – erőteljes megkülönböztető képességének bizonyítása céljából figyelembe kellett volna venni a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontja alkalmazása érdekében.

- 42 Az OHIM és a Leggett & Platt válaszában kifejti, hogy a 2868/95 rendelet 17. szabályának (2) bekezdése értelmében a felszólalónak a felszólalás benyújtására nyitva álló határidő lejártától számított egy hónapon belül, vagy – akárcsak jelen esetben – az OHIM által a 20. szabály (2) bekezdésének megfelelően a 16. szabály (3) bekezdése értelmében előírt határidőn belül be kell nyújtania a korábbi védjegyek jó hírnevét igazoló bizonyítékoknak a fordítását.
- 43 Márpedig a felperes nem nyújtotta be az OHIM által szabályosan meghatározott 2001. december 29-i határnapig a korábbi védjegyei jó hírnevét igazoló bizonyítékok angol nyelvű fordítását. A felszólalási osztály és a fellebbezési tanács ezért helyesen tagadta meg a spanyol nyelven benyújtott bizonyítékok megvizsgálását, és hagyta figyelmen kívül a felperesnek a 40/94 rendelet 8. cikke (5) bekezdéséből eredő jogait.
- 44 A felperes állításával ellentétben a megtámadott határozatot ezért nem lehet határon kívül helyezni azzal az indokkal, hogy a 18. szabály (2) bekezdése alapján az OHIM-nak kötelessége lenne alkalmat adni a felszólalóknak a benyújtott bizonyítékok hiányainak pótlására egy általa meghatározott új határidőn belül.
- 45 A 18. szabály véleményük szerint a felszólalás elfogadhatóságára vonatkozik, amelyet az OHIM hivatalból vizsgál, és nem a 17. szabály (2) bekezdésében foglalt, az eljárás nyelvén készült fordítás benyújtásának kötelezettségére, amelynek megsértése olyan alapvető feltétel megsértését jelenti, amely egyenértékű azon tények fennállása bizonyítékainak hiányával, amelyek a felszólalás alapul (a fenti 40. pontban hivatkozott Chef-ügyben hozott ítélet 44. pontja, és az Elsőfokú Bíróság T-107/02. sz., GE Betz kontra OHIM – Atofina Chemicals [BIOMATE] ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1845. o.] 70. pontja).
- 46 Végül, a 22. szabály (4) bekezdése véleményük szerint nem alkalmazható a jelen esetben, mivel az egyedül a korábbi védjegyek használatának igazolására vonatkozik, ami csak akkor követelmény, ha azokat legalább 5 éve lajstromozták, és a közösségi védjegy bejelentője kéri a felszólalótól e használat igazolását, szemben a jelen ügy tényállásával.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 47 A 2868/95 rendelet 16. szabályának (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felszólalás alapját képező védjegyek jó hírnevét igazoló bizonyítékok – ha azokat nem a felszólalással egyidejűleg vagy azt követően nyújtották be – a felszólalási eljárás megindítását követően az OHIM által a 2868/95 rendelet 20. szabályának (2) bekezdése alapján megjelölt határidőn belül nyújthatók be.
- 48 Ezenfelül, ugyanezen rendeletnek a felszólalási eljárás nyelvére vonatkozó 17. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a felszólalás alátámasztására szolgáló bizonyítékokat és igazoló iratokat – akárcsak a jelen esetben – nem a felszólalási eljárás nyelvén nyújtják be, a felszólalónak az OHIM által a 16. szabály (3) bekezdése értelmében előírt határidőn belül be kell nyújtania azoknak az e nyelven készült fordítását.
- 49 Ebből következik, hogy a felperesnek be kellett volna nyújtania a korábbi védjegyei jó hírnevét igazoló bizonyítékok fordítását a felszólalási osztályhoz a részére a 20. szabály (2) bekezdésének megfelelően előírt, 2001. december 29-én lejáró, a felszólalása alátámasztásához az érintett fél által szükségesnek vélt tények, bizonyítékok és észrevételek benyújtására szolgáló négy hónapos határidő lejárta előtt.
- 50 Ugyanis azon kettős hivatkozásból, amelyet egyrészt a 16. szabály (3) bekezdése tesz a 20. szabály (2) bekezdésére, másrészt amelyet a 17. szabály (2) bekezdése tesz a 16. szabály (3) bekezdésére, az következik, hogy az a határidő, amelyet a felszólalási osztály a 20. szabály (2) bekezdését alkalmazva a felszólalás alátámasztására szolgáló tényekre, bizonyítékokra és észrevételekre vonatkozó részletes tájékoztatás előterjesztésére meghatározott, szintén alkalmazandó a felperes korábbi védjegyei jó hírnevét igazoló bizonyítékoknak az eljárás nyelvére történő fordításaira is.

- 51 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy 2001. augusztus 29-i levelében a felszólalási osztály kifejezetten felhívta a felperes figyelmét arra, hogy minden dokumentumot a felszólalási eljárás nyelvén – jelen esetben angol nyelven – kell benyújtani, vagy azok e nyelvre történő fordítását mellékelni kell, és hogy a korábban már valamely más nyelven benyújtott összes dokumentum vagy igazolás fordítását is mellékelni kell, valamint, hogy az eljárás nyelvére nem lefordított dokumentumokat nem fogják figyelembe venni.
- 52 A felperesnek 2001. december 20-án szabályosan kellett volna benyújtania a felszólalási osztályhoz a felszólalásának alátámasztására szolgáló tényekre, bizonyítékokra és észrevételekre vonatkozó részletes információkat, ezzel szemben a korábbi védjegyei jó hírnevét igazoló bizonyítékokat és iratokat ekkor csak spanyolul nyújtotta be. A felperes csak 2002. augusztus 9-én, vagyis a felszólalási osztály által adott négy hónapos, 2001. december 29-én lejáró határidőt követően nyújtotta be e bizonyítékok angol nyelvű fordítását, amely nyelv az eljárás nyelve volt.
- 53 Hiába hivatkozik arra a felperes, hogy a felszólalási osztály figyelmen kívül hagyta a 2868/95 rendelet 18. szabályának (2) bekezdését és 22. szabályának (4) bekezdését azáltal, hogy megtagadta a benyújtott fordítások figyelembe vételét, anélkül, hogy előzetesen külön felhívta volna a felperest a fordítások hiányának azok megállapítását követő pótlására, vagy hogy külön határidőt engedélyezett volna az érdekeltnek a kiigazításra azt követően, hogy a Leggett & Platt felhívta a figyelmet a szabálytalanságra.
- 54 Egyrészt a 18. szabály (2) bekezdése, miszerint az OHIM értesíti a felszólalót a felszólalást érintő szabálytalanságokról és felhívja az érdekeltet két hónapos, nem meghoszszabítható határidőn belül történő hiánypótlásra, nem alkalmazható a jelen ügyben, még analógia útján sem, mivel az a felszólalás elfogadhatatlanságának okaira vonatkozik (a fenti 40. pontban hivatkozott Chef-ügyben hozott ítélet 36. pontja).

- 55 A tények, bizonyítékok és észrevételek, valamint a felszólalás alátámasztására szolgáló bizonyítékok előterjesztésére – beleértve azok fordításainak az eljárás nyelvén történő benyújtását – vonatkozó jogszabályi előírások a felszólalás érdemi vizsgálata körébe tartozó feltételeket képeznek (a fenti 40. pontban hivatkozott, Chef-ügyben hozott ítélet 37. és 52. pontja).
- 56 A felszólalási osztály arra sem volt köteles, hogy jelezze a felperesnek azt a hiányosságot, amelyet a korábbi védjegyei jó hírnevét igazoló bizonyítékok fordítása benyújtásának elmulasztása jelentett, mivel a fordítás hiánya nem volt ellentétes a 40/94 rendelet, illetve a 2868/95 rendelet 18. szabálya (2) bekezdésében foglalt egyik rendelkezéssel sem (a fenti 45. pontban hivatkozott BIOMATE-ügyben hozott ítélet 70. pontja).
- 57 Másrészt az OHIM nem hagyhatta figyelmen kívül a 22. szabály (4) bekezdését, amely részére lehetővé teszi, hogy felhívja a felszólalót az általa meghatározott határidőn belül a korábbi védjegyeinek használatát igazoló, valamely más nyelven benyújtott bizonyítékoknak az eljárás nyelvén történő benyújtására a 40/94 rendelet 43. cikke (2) vagy (3) bekezdése értelmében.
- 58 Ez utóbbi rendelkezés, amely lehetővé teszi a felszólaló számára, hogy a bejelentő kérelmére igazolja, hogy azon korábbi védjegye, amelyen a felszólalás alapul, a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt év során tényleges használat tárgyát képezte, nyilvánvalóan nem alkalmazható a jelen esetben.
- 59 Ugyanis a felperes, akinek korábbi védjegyeit csak 1998-ban lajstromozták, nem hivatkozhat semmiféle használatra a közösségi védjegybejelentés meghirdetésének időpontjában, mivel arra csak 2001. február 5-én került sor.

- 60 Mindenesetre a felperes nem hivatkozhatott érvényesen a 2868/95 rendelet 71. szabályára, amely – ha a körülmények azt indokolják – lehetővé teszi az OHIM számára, hogy egy általa korábban meghatározott határidőt meghosszabbítson, amennyiben a szóban forgó határidő lejárt előtt az érintett fél erre irányuló kérelmet nyújt be.
- 61 Amennyiben a felperes késedelmesen nyújtotta be a felszólalási osztályhoz a korábbi védjegyei jó hírnevének igazolására szolgáló bizonyítékok és iratok fordítását az eljárás nyelvén, úgy tekintendő, hogy a 40/94 rendelet 74. cikke (2) bekezdése értelmében nem a kellő időben terjesztette elő e bizonyítékokat és emiatt azokat ugyanzen rendelkezés értelmében az OHIM figyelmen kívül hagyhatja.
- 62 Az idézett cikk kiterjedt mérlegelési jogkörrel ruházta fel a fellebbezési tanácsot – akihez, akárcsak jelen esetben, a felszólalási osztály elé késedelmesen előterjesztett bizonyítékokat és tényeket szolgáltatnak – abban a tekintetben, hogy eldönthesse, határozatát e szempontból indokolva, hogy azokat tekintetbe kell-e venni, vagy sem (a fenti 28. pontban hivatkozott OHIM kontra Kaul ügyben hozott ítélet 43. és 63. pontja, amelyekkel kapcsolatban a feleknek lehetőségük lett volna észrevételeiket előterjeszteni).
- 63 A tények és bizonyítékok figyelembevétele különösen akkor igazolható, ha, egyrészt a késedelmesen előterjesztett elemek első ránézésre tényleges jelentőséggel bírhatnak a felszólalás kimenetele szempontjából, másrészt az eljárás azon szakasza, amelyben ez a késedelmes előterjesztés megtörtént, továbbá az azt övező körülmények nem akadályozzák e tények figyelembevételét (a fenti 28. pontban hivatkozott OHIM kontra Kaul ügyben hozott ítélet 44. pontja).
- 64 A fellebbezési tanács számára rendelkezésre álló e lehetőség objektíve olyan jellegű, hogy az hozzájárulhat annak elkerüléséhez, hogy azon védjegyek, amelyek használata azt követően sikerrel megtámadható törlési eljárás vagy bitorlási kereset által lajstromozhatók legyenek (a fenti 28. pontban hivatkozott OHIM kontra Kaul ügyben hozott ítélet 48. pontja).

- 65 Egyébiránt azáltal, hogy a 40/94 rendelet 62. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a fellebbezési tanács gyakorolja az OHIM azon eljáró egységének hatáskörét, amelynek határozatát előtte megtámadták, azzal a hatáskörrel ruházza fel a fellebbezési tanácsot, hogy elvégezze a felszólalás új és teljes körű érdemi vizsgálatát, úgy a jogi, mint a tényállási elemek vonatkozásában (a fenti 28. pontban hivatkozott OHIM kontra Kaul ügyben hozott ítélet 57. pontja).
- 66 A jelen esetben a fellebbezési tanács rögtön az elején megtagadta a felperes által korábbi védjegyei jó hírvének igazolására benyújtott bizonyítékok és iratok elfogadását, azzal az egyetlen indokkal, hogy azok figyelembevétele hivatalból kizárt azoknak a felszólalási osztályhoz történt késedelmes benyújtása miatt. A fellebbezési tanács így úgy ítélte meg, hogy nincs hatásköre a vitatott bizonyítékok esetleges figyelembevételére.
- 67 Ebből eredően a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben eleve kitért az annak eldöntése tekintetében fennálló mérlegelési jogkörének gyakorlása elől, hogy figyelembe lehet-e venni a felperes korábbi védjegyei jó hírnevét igazoló bizonyítékokat és iratokat, vagy sem.
- 68 Az is megjegyezhető a perbeli bizonyítási eszközök relevanciáját illetően, hogy a felszólalási osztály kifejezetten hangsúlyozta, hogy nem kellett volna megállapítania az ütköző megjelölések közötti összetéveszthetőség fennállásának hiányát, ha a felperes a megfelelő határidőn belül úgy nyilatkozott volna, hogy korábbi védjegyei elterjedt használatuknak köszönhetően erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkeznek, és benyújtotta volna az erőteljes megkülönböztető képesség alátámasztására szolgáló szükséges fordításokat.
- 69 A megtámadott határozatból egyébként az következik, hogy a maga részéről a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy annak a körülménynek igenis van jelentősége, hogy a felperes nem szolgáltatott bizonyítékot korábbi védjegyeinek jó hírvének igazolására a megadott határidőn belül.

- 70 Továbbá azon eljárási szakaszt illetően, amelyben a bizonyítékok előterjesztése megtörtént, ki kell emelni, hogy a felperes a kérdéses fordításokat 2002. augusztus 9-én nyújtotta be a felszólalási osztályhoz, és 2003. március 5-én fordult a fellebbezési tanácshoz, aki a megtámadott határozatot 2004. március 18-án hozta.
- 71 E körülményekre tekintettel az ügyiratokból nem következik, hogy az idő rövidege akadályozta volna azt, hogy a fellebbezési tanács figyelembe vegye azon bizonyítékok fordításait, amelyek a felperes azon korábbi védjegyeinek jó hírnevét igazolták, amelyeken a felszólalás alapult.
- 72 A fentiekben kifejtettekből következően a megtámadott határozat nem jogszerű, ezért azt hatályon kívül kell helyezni, anélkül, hogy a felperes által hivatkozott többi jogalapot vizsgálni kellene.

A költségekről

- 73 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 74 Mivel az OHIM pervesztes lett, lévén, hogy a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, a felperes kérelmének megfelelően őt ez utóbbi költségeinek viselésére kell kötelezni.
- 75 Mivel a beavatkozó pervesztes lett, ezért maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának (az R 333/2003-1. sz. ügyben) 2004. március 18-án hozott határozatát hatályon kívül helyezi.**

- 2) Az OHIM maga viseli saját költségeit és a felperes oldalán felmerült költségeket.**

- 3) A beavatkozó maga viseli saját költségeit.**

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanese

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. július 11-i nyilvános ülésen.

E. Coulon
hivatalvezető

H. Legal
elnök